

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **E. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2014, č. j. X, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Petra Venclová, Ph.D. **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, pod sp. zn. 61 Ad 3/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), dne 20. 6. 2014 napadla žalobkyně rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2014, č. j. X, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 26. 9. 2011 potvrzeno.

Podáními doručenými krajskému soudu ve dnech 18. 7. 2014 a 14. 8. 2014 žalobkyně namítla podjatost soudkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. se zdůvodněním, že jmenovaná soudkyně spolu se soudci JUDr. Janem Dvořákem a JUDr. Alešem Korejtkem zamítla její žalobu proti nečinnosti správního orgánu. Dále uvedla: „*U soudu docházelo ke zbytečným průtahům a k vydávání zmatečných rozhodnutí, které se ani netýkaly dané věci a proto se také mé žaloby staly soudně nepřezkoumatelné. Řízení byla chaoticky převáděna pod jiné spisové značky a ukládána na spisovnu.*“

Soudkyně JUDr. Petra Venclová, Ph.D., které byla dle rozvrhu práce věc přidělena k projednání a rozhodnutí, se k námitce podjatosti vznesené žalobkyní vyjádřila tak, že jí není znám žádný důvod její podjatosti.

Soudcům JUDr. Janu Dvořákovi a JUDr. Aleši Korejtkovi nyní projednávaná věc k projednání a rozhodnutí přidělena nebyla, z podání stěžovatelky je podle jejího obsahu zřejmé, že námitka podjatosti směřuje vůči soudkyni JUDr. Petře Venclové, Ph.D., která se dříve na projednání a rozhodnutí jiné věci stěžovatelky podílela.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním či soudním řízení a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce pro podjatost však není jeho postup v projednávané věci, jakož ani postup při rozhodování jiných věcí. V rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, např. v otázce posouzení důvodnosti žaloby či odmítnutí věcného posouzení žaloby z procesních důvodů, které soudce vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti bezvýznamný. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nesprávnosti jeho dřívějších rozhodnutí. Zpochybňovat rozhodnutí soudu lze a slouží k tomu opravné prostředky, jako je kasační stížnost ve smyslu ust. § 102 a násl. s. ř. s.

V daném případě je podle žalobkyně důvodem podjatosti soudkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. její dřívější rozhodovací činnost související s projednávanou věcí a její rozhodování v jiných věcech. Jak již bylo výše uvedeno, důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho postupu v řízení o projednávané nebo jiné věci nebo v jeho rozhodování v těchto věcech. Žalobkyní tvrzené skutečnosti, z nichž dovozuje podjatost, proto nelze považovat za takové, které by svědčily o existenci zvláštního poměru uvedené soudkyně k žalobkyni, žalované či k věci samé, pro něž by mohly existovat pochybnosti o její nepodjatosti. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu